
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Net als vorig jaar hebben we een mooie zomer achter de rug met prachtige atletiekprestaties van onze atleten. Dat geldt dan met name voor de prestaties van de seniorenatleten die tijdens het EK in Zürich in actie kwamen. Dit EK was de succesvolste van de laatste vijf decennia voor de Nederlandse ploeg, met drie gouden plakken, twee zilveren, één bronzen, op veertien onderdelen een positie in de topacht, vijfde in de medaillespiegel en natuurlijk de doorbraak van Dafne Schippers naar de mondiale sprintelite. Dafne wordt zelfs vergeleken met de legendarische Fanny Blankers-Koen, maar zover is het nog niet. Fanny won immers in totaal vijf keer goud, een keer zilver en twee keer brons (op de EK's van 1938, 1946 en 1950). Maar Dafne is nog jong en heeft hopelijk nog een lange carrière voor zich. Ook de oud-Jeugdfondsatleten Nadine Broersen (zilveren plak op de zevenkamp) en Susan Kuijken (brons op de 5000 meter) vielen in de prijzen, terwijl Jip Vastenburg en Eelco Sintnicolaas met hun vierde plaats daar net buiten vielen. De nieuwe technisch directeur Ad Roskam kon in zijn handjes knijpen en kan vol goede verwachtingen vooruitkijken naar het EK2016 in Amsterdam!

De brede en talentvolle ploeg atleten die er nu staat, staat daar mede door de ondersteuning die het Jeugdfonds een aantal van hen de afgelopen jaren heeft geboden. In De Vriendenband van juni stond een wervend artikel over dit Jeugdfonds en een oproep allen een (financiële) bijdrage aan dit fonds te leveren. Een aantal van u heeft daar gehoor aan gegeven, waarvoor onze hartelijke dank. Tevens hebben wij van twee Stichtingen substantiële bedragen voor het Jeugdfonds (toegezegd) gekregen. De eerste stappen in de fondswerving zijn dus gezet, maar het bestuur wil er graag voor zorgen dat voortzetting van het Jeugdfonds ook de komende jaren gegarandeerd kan worden. Hiertoe zijn, in nauwe samenwerking met Wim van der Krogt, plannen gemaakt, waarbij gedacht wordt aan het nadrukkelijker werven van 'begunstigers' en een verruiming van de al bestaande bijdrage uit de algemene financiële middelen. Dit kan natuurlijk alleen als de leden daarmee akkoord gaan. Het bestuur zal u graag een toelichting geven op de ALV hoe zij dat voor zich ziet.

Deze ALV zal op zaterdag 1 november weer samen met de jaarlijkse reünie worden georganiseerd, dit keer in Gouda. Het is de bedoeling een korte ALV-vergadering te houden en daarna met elkaar te genieten van het leuke en gevarieerde middagprogramma dat de Reüniecommissie in elkaar heeft gedraaid. Zie voor het programma en de wijze van inschrijven verderop in deze Vriendenband.

Ik hoop u allen te zien bij de ALV en de reünie op 1 november!

Els Stolk, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>

Nieuwe leden

- Ria Hulsink, Pieter Borstraat 9, 1065 AE Amsterdam, tel. 06-25346465, e-mail ria@aacamsterdam.nl Geboortedatum: 11 september 1950. Nadere gegevens volgen nog.

Overleden

- Constant Mahieu is op 25 augustus 2014 op 94-jarige leeftijd overleden.

Wijzigingen

- Corrie Roovers-van den Bosch is verhuisd naar woonzorgcentrum Ruitersbos, kamer 304, Boeimeerweg 2, 4837 AM Breda. Haar telefoonnummer is gebleven 076-5711085;
- Frans Maas heeft een ander e-mailadres dan de secretaris in zijn database had staan. Het is f.maas@scheldesports.nl

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- Corrie Roovers-van den Bosch heeft een slechte fysieke conditie door een kwaadaardige tumor, waarvoor ze chemokuren ondergaat. Hierdoor is ze noodgedwongen moeten verhuizen naar een verzorgingshuis. Voor het adres zie onder het kopje **Wijzigingen**.
- Bij Ilja Keizer-Laman is dit jaar voor de tweede keer borstkanker geconstateerd. Zij is hieraan inmiddels geopereerd en ondergaat momenteel chemotherapie. De vooruitzichten voor volledig herstel zijn gunstig.
- Al meer dan een half jaar kan Chris Konings zijn rondjes in de bossen van Beetsterzwaag niet meer lopen. De linker knie laat het afweten. Bij een kijkoperatie is een stukje meniscus weggehaald. Er werd ernstige kraakbeenschade vastgesteld. Injecties met o.a. Kenacort en Synvisc hebben niets geholpen. Er zullen nieuwe onderdelen geplaatst moeten worden. Dat kan echter pas in december, als de Synvisc-injectie is uitgewerkt. Orthopeed **Dr.H.J.Mencke** gaat er hopelijk voor zorgen dat na de revalidatieperiode Chris zijn werk voor AV Impala en voor De Vriendenband weer kan voortzetten, al is de verwachting dat ze aanvankelijk wel op een lager pitje zullen staan.

Opmerking: graag bij een adreswijziging of wijziging van e-mail er rekening mee houden dat je de wijziging niet alleen stuurt naar de Atletiekunie, of naar het secretariaat van een vereniging die rechtstreeks is gekoppeld aan de database van de Atletiekunie, maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen wijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organising athletic events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

Global Sports
Communication

www.globalsportscommunication.nl

<https://twitter.com/GlobalSportsCom>

In Memoriam Constant Mahieu

Op 25 augustus jl. is onze vriend Constant Mahieu op 94-jarige leeftijd overleden.

Constant Mahieu was erelid van Haag Atletiek, voorheen 'Vlug en Lenig' (afgekort V&L) en Olympia '48 en heeft vooral in de jaren na de oorlog een grote rol gespeeld in de Haagse atletiekkringen.

Constant was op 1 juli van dit jaar 75 jaar lid van Haag Atletiek. Hij werd lid in 1939, ook het jaar dat het Sportpark Laan van Poot werd geopend, nog steeds de thuisbasis van Haag Atletiek. In 1943 werd hij 2e penningmeester van de vereniging en in 1945 wedstrijdsecretaris. Later maakte hij deel uit van het bestuur van V&L. In 1963 werd hij door V&L voor zijn vele verdiensten tot erelid benoemd.

Constant Mahieu in 2012. (foto Ton Harland)

Constant Mahieu was als atleet zeer verdienstelijk, 400 m was zijn specialisme. Hij maakte enkele jaren deel uit van het team van V&L dat Nederlands clubkampioen werd, de eerste keer in 1949. Aansluitend werd V&L maar liefst 7 jaar op rij Nederlands clubkampioen. Daarbij was Constant deelnemer als atleet, maar vooral jarenlang coach/ploegleider.

Als lid van de heren atletiekvereniging was hij in 1948 mede-initiatiefnemer voor de oprichting van de dames atletiekvereniging Olympia '48. De andere initiatiefnemer was de toenmalige voorzitter van V&L, Frans Jutte. Geïnspireerd door de successen van Fanny Blankers-Koen tijdens de OS in Londen 1948 moest er naar de mening van Frans en Constant een sterke dames atletiekvereniging in Den Haag komen. Die kwam er, met als oprichtingsdatum 1 september 1948. Constant werd de eerste voorzitter. Olympia '48 werd een begrip in de atletiekwereld en heeft altijd heel veel voor haar leden betekend.

Constant Mahieu was een succesvol trainer/coach. De vele foto's van de door Constant getrainde en begeleide V&L- en Olympia '48-teams en individuele atleten na een behaald kampioenschap zijn daar getuige van.

De suprematie van het herenclubteam van V&L in de jaren 50 (dus 7x achtereenvolgende kampioen) werd in grote mate bepaald door de sprinters waar Constant trainer van was, zoals bijvoorbeeld Theo Saat. En een zeer bekende naam uit die tijd, die onder de hoede van Constant trainde en groots presteerde, was sprintster Puck van Duyn-Brouwer.

Constant was een trainer met een duidelijke en uitgesproken visie. Af en toe botsend met andere trainers of bestuur, en dat kon wel eens hoog oplopen. Maar mensen met zo'n duidelijke visie zijn meestal toptrainers en Constant Mahieu was daar geen uitzondering op.

Veel aanwezigen op de crematie op vrijdag 29 augustus jl. hebben Constant zeer goed gekend en kennen natuurlijk veel meer verhalen over hem. Levenslange vriendschappen heeft Constant aan de atletiek overgehouden. Bijvoorbeeld die met Hans Koomen, huidig erevoorzitter, al 74 jaar lid en ik noem ook de hechte vriendschap met de familie van ex-atleet en ook overleden Meindert Blankenstein.

Het was mooi dat Constant in januari 2013, samen met zoon Jack, tijdens de 100-jarige jubileumreceptie van Haag Atletiek in het clubgebouw aan de Laan van Poot aanwezig was. Zo kon hij meemaken dat de vereniging de Koninklijke Erepenning heeft toegekend gekregen. Een prestatie waar Constant Mahieu in belangrijke mate aan heeft bijgedragen. Constant Mahieu, ook weer een man ons ontvallen, die een grote bijdrage heeft nagelaten aan onze rijke atletiekgeschiedenis.

Wij wensen Jack en Myrna en hun kinderen veel sterkte toe.

Frank Jutte

Jef Lataster (92) overleden

Op 16 september jl. overleed in zijn woonplaats Hulsberg op 92-jarige leeftijd oud-atleet Jef Lataster.

Lataster was direct na de oorlog een atleet die ook internationaal van zich deed spreken. Zo won hij in 1947 de 3 mijl tijdens de open Engelse kampioenschappen. Met zijn winnende tijd van 14.20,0 zou hij, omgerekend naar de 5000 m, royaal binnen de 15 minuten zijn gebleven. In die tijd was alleen Wim Slijkhuis daartoe in staat. In 1948 nam hij deel aan de Olympische Spelen in Londen, waar hij op de 10.000 m werd overklast door de superieure Zatopek en op de 5000 m, gehinderd door een blaas onder zijn voet, niet door de kwalificatie heen kwam.

Lataster werd elf maal Nederlands kampioen en verbeterde driemaal het nationale record op de 10.000 m. Hij was een stijlvolle atleet, die ook op dat gebied weinig onderdeel voor tijdgenoot Wim Slijkhuis.

Toen Lataster zich in 1952 niet wist te kwalificeren voor de Spelen in Helsinki, leek het even met zijn atletiekloopbaan gedaan. In 1954 vierde hij echter zijn comeback met een magistrale overwinning op de Nederlandse veldlooptkampioenschappen. Voor uitzending naar de EK in Bern kwam hij dat jaar echter niet in aanmerking, waarna hij zijn atletiekcarrière definitief beëindigde.

Piet Wijker

AANMELDING REÛNIE

**Zaterdag 1 november 2014 in
Hotel De Zalm GOUDA
Markt 34
2801JJ Gouda**

Ontvangst tussen 10 en 11 uur met koffie/thee en Goudse stroopwafel.

De Algemene Ledenvergadering begint om 11.00 uur.

- **Kosten Reünie + Lunch** € 25,- p.p.
- **Kosten Diner om 17.30 uur** € 30,- p.p.

Men kan zich tot uiterlijk 24 oktober **opgeven** door middel van **betaling** op rekeningnummer

► **NL97 INGB 0750 4916 39**

t.n.v. E. van de Bunt - Heemskerk te Reeuwijk

Als U aan de stadswandeling (gratis) wilt meedoen, vermeldt dan a.u.b. bij de betaling “plus wandelen”.

Verdere informatie bij Ellen:

► **Tel. 0182-393053**

E-mail: ellenkoosvdbunt@planet.nl

Let op: vereenvoudigde aanmeldingsprocedure!!!

Uitnodiging

voor de Jaarlijkse Algemene Vergadering van de vereniging "Vrienden van de K.N.A.U." op zaterdag 1 november 2014

Locatie: Hotel De Zalm, Markt 34, 2801 JJ Gouda

Aanvang van de vergadering: 11.00 uur (ontvangst vanaf 10:00 uur).

Agenda:

- 1) Opening
- 2) Ingekomen stukken en mededelingen
- 3) Verslag van de ALV, gehouden op 2 november 2013 in hotel bij Papendal (opgenomen in De Vriendenband nr. 6 van 2013, blz. 7 t/m 10)
- 4) Jaarverslag van het bestuur (opgenomen in deze Vriendenband)
- 5) Jaarverslag van de penningmeester (opgenomen in deze Vriendenband)
- 6) Verslag van de kascommissie
- 7) Begroting verenigingsjaar 2014/2015 inclusief voorstel voor aanpassing van de contributie (zie laatste kolom financieel verslag in deze Vriendenband)
- 8) Verkiezing kascommissie
- 9) Structuurwijziging en naamswijziging van de vereniging
- 10) Bestuursverkiezing (zie toelichting hieronder)
- 11) Rondvraag
- 12) Sluiting van de vergadering

Aansluitend diverse toespraken o.a. door Atletiekunie-vertegenwoordigers

Ad punt 10) bestuursverkiezing: Volgens rooster zijn aftredend Ellen van de Bunt en Kees de Kort. Kees stelt zich herkiesbaar, maar Ellen stelt zich niet herkiesbaar. Het bestuur is verheugd dat Wim van der Krogt bereid is gevonden de ontstane vacature in te vullen. Het bestuur draagt dan ook Wim voor als nieuw bestuurslid met fondsenwerving in zijn portefeuille.

Ed Turk legt tussentijds zijn functie als penningmeester neer, maar blijft wel in het bestuur. De functie van penningmeester wordt dus vacant. Het bestuur heeft nog geen opvolger gevonden en doet een oproep aan gegadigden om zich te melden.

In het gevarieerde **middagprogramma** is er vanaf ongeveer 14.00 uur ruimte voor de voordracht van het Vrienden Jeugdfonds, worden onderscheidingen uitgereikt en eren we de 75-jarigen. Hierna is er gelegenheid deel te nemen aan een stadswandeling. Vanzelfsprekend is er ook tijd ingeruimd om elkaar te ontmoeten onder het genot van een drankje.

Om 17:30 gaan we aan tafel voor het buffet-diner. We hebben gekozen voor de buffetvorm zodat je naar behoefte op tijd naar huis kunt.

Diversen: Voor gegevens over de stad Gouda, over de stadswandeling, over overnachting en over parkeermogelijkheden zie de vorige Vriendenband (nummer 4) op bladzijde 4. Ook te vinden via onze website, zie http://www.vriendenvandeknau.nl/vb2014_4.pdf.

Jaarverslag van het bestuur over het verenigingsjaar 2013/2014

In het 63ste verenigingsjaar, dat liep van 1 oktober 2013 t/m 30 september 2014, heeft het bestuur 5 keer vergaderd. Alleen de eerste bestuursvergadering heeft plaatsgevonden op het bondsbureau van de Atletiekunie op Papendal, de andere 4 om beurten bij een van de bestuursleden aan huis.

Naast de normale algemene verenigingszaken houdt het bestuur zich o.a. bezig met reünies/trefpunten, fietsweekend, ons verenigingsblad De Vriendenband, het Vrienden Jeugdfonds, onze website www.vriendenvandeknau.nl en ledenwerving.

BESTUUR

Tijdens de ALV in Hotel van der Valk bij Papendal is Chris Konings afgetreden en niet vervangen door een nieuw bestuurslid, zodat het bestuur momenteel 6 leden telt. Chris was de vicevoorzitter, deze taak is overgenomen door het zittende bestuurslid Melchert Kok.

LEDEN

Op 26 september 2014 was het ledenaantal 286. Dit betekent een afname van 12 leden t.o.v. een jaar geleden. Daarnaast ondersteunen 43 donateurs onze vereniging. Naar keuze ontvangen zij ook ons verenigingsblad “De Vriendenband”. Ook onze donateurs ontvangen een verjaardagskaart, de algemene e-mails en worden uitgenodigd bij bijeenkomsten van de Vrienden zoals reünies, het fietsweekend en trefpunten.

Gedurende het afgelopen verenigingsjaar moesten we wegens overlijden helaas afscheid nemen van de volgende Vrienden en donateurs: Cock Mooijman (23 september), Diny Mekes – Steffen (9 oktober), Bart Leenhouders (22 oktober), Greet de Hont – Berkhout (2 november), Henk de Hont (9 januari), Theo Hoekstra (20 maart), Harrie Piereij (18 april) en Constant Mahieu (25 augustus).

Er waren de volgende opzeggingen: Dirk en Riet de Bruijn, Corrie Vos, Ruud Smit, Regillio van der Vloot, Reinier Krediet, Gré Kraaijenhof – Oomkens, Jo Bakels, Ciska Lotter Homan – Jansen, Walter Suvaal, Roelf van der Wijk, Wim Slootbeek en Annie Sluijter – Leeuwenburg.

Vanaf 1 oktober 2013 werden als nieuw lid welkom geheten: Henk Werk (donateur), Esther de Groot – Goossens, Stefan Beumer en Ria Hulsink.

SECRETARIAAT

Buiten de mededelingen in De Vriendenband stuurt de secretaris enige keren per jaar bij actueel nieuws een mededeling per e-mail naar de leden. Van 86% (vorig jaar 80%) van de leden is bij het secretariaat het e-mailadres bekend. De secretaris houdt zich aanbevolen om op de hoogte gesteld te worden van nieuwe of gewijzigde e-mailadressen. Tussen de bestuursleden is er onderling veel e-mailverkeer. Het gaat snel en iedereen is tegelijkertijd van de feiten op de hoogte.

AMSTERDAM
2016

6-10 JULI 2016

OLYMPISCH STADION AMSTERDAM

WWW.AMSTERDAM2016.ORG

EUROPEAN ATHLETICS
CHAMPIONSHIPS

ATHLETICS
LIKE
NEVER
BEFORE

INTERNATIONAL PARTNERS

HOST INSTITUTIONS

VRIENDENBAND

Piet Wijker vervult op voortreffelijke wijze de functie van hoofdredacteur. Bovendien levert Piet zelf zeer veel van de kopij. Hugo Tijsmans, Chris Konings, Chris van der Meulen en Elly de Regt-Henzen zijn ook trouwe leveranciers van kopij.

De meeste vaste rubrieken bleven gehandhaafd, zoals “Van de voorzitter”, “Van het secretariaat”, de verslagen vanuit het Vrienden Jeugdfonds, “Voor het voetlicht” van Piet Wijker, “Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed” en de lijst van jarigen. Hartelijk dank aan alle medewerkers voor hun bijdragen!

Vooral door toedoen van Piet Wijker zijn weer nieuwe adverteerders gevonden. Dit zijn: EK Atletiek Amsterdam 2016 (Rien van Haperen), SportInspiration o.a. Flame Games (Enno Tjepkema), Yalp/PROMotions (Olga Commandeur). Daarnaast zetten Rental Holidays (Elly van Hulst), Margriet Prins Grafische Vormgeving, Global Sports Communications (Jos Hermens) en Tamminga Sports (Christian Tamminga) hun in eerdere jaren gestarte advertentieactiviteiten voort. Dank aan alle adverteerders. Helaas stopte: Atletiekunie, Schelde Sports, United Soft Drinks (AA Drink). Graag roepen wij de leden op om uit te kijken naar nieuwe adverteerders.

Ook dank aan Lydia Pietersen-Timmer voor haar lay-out werkzaamheden, haar contact met de drukker, haar contact met de Atletiekunie en het verzorgen van de verzending van De Vriendenband.

VERJAARDAGS- EN BETERSCHAPKAARTEN

Riet van der Enden zorgde er ook dit jaar weer voor dat Vrienden en donateurs hun verjaardagskaart of beterschapskaart, naar het ontwerp van onze adverteerder Margriet Prins, op tijd in de bus kregen.

STICHTING ATLETIEKERFGOED

De oprichting van deze stichting is een gezamenlijk initiatief geweest van de Vrienden en de Atletiekunie. De stichting beoogt vooral het verzamelen, behouden en openbaar maken van kennis over de geschiedenis van de Nederlandse, en sinds kort Nederlands-Indische, atletiek. Een omvangrijk werk van de stichting is het digitaliseren van atletiekfilms die ook op DVD worden gezet en te koop worden aangeboden. Ook heeft Atletiekerfgoed inmiddels het boek “130 Jaar atletiek in Nederland” gedigitaliseerd.

Bij de stichting komen regelmatig, vanuit diverse kanten, verzoekjes binnen om foto's of prestaties van atleten uit het verleden na te zoeken. Regelmatig leest u hierover in De Vriendenband.

Op het bondsbureau heeft Erfgoed een “pronkkamer”. Hier zijn ondergebracht: een boekencollectie, schalen, wisselbekers en o.a. polsstokken en speren.

Atletiekerfgoed onderhoudt een eigen website, o.a. te bereiken via de website van de Vrienden van de K.N.A.U..

Het bestuur van de Vrienden onderzoekt momenteel in goed overleg met de Atletiekunie de mogelijkheid om met extra bestuursleden de continuïteit van Atletiek Erfgoed te waarborgen.

BIJEENKOMSTEN

- De algemene ledenvergadering, gecombineerd met een reünie, een rondleiding op Papendal en aan het eind een diner, vond plaats op 2 november 2013 in Hotel van der Valk, gelegen bij de ingang van Papendal. De bijeenkomst werd bezocht door ruim 100 Vrienden, donateurs, partners en genodigden.
- Tijdens de NK indoor beperkte het minitretpunt zich tot een speciaal voor de Vrienden gereserveerde tribune.
- Het trefpunt met de uitverkoren atleten van het Vrienden Jeugdfonds was tijdens de Ter Specke Bokaal in Lisse. Dit was een succes.
- Het trefpunt van de Atletiekunie en de Vrienden in het Olympisch stadion tijdens de NK baan in juli werd weer erg goed bezocht. Een 80-tal Vrienden, donateurs en partners bevolkten de tribunes, vooral op zondag, en genoten van de sport en het samenzijn.
- Tijdens de FBK-games in Hengelo, op zondag 8 juni 2014, was een kleine vertegenwoordiging van de Vrienden aanwezig.
- Ook bezochten bestuursleden belangrijke wedstrijden waarvoor uitnodigingen werden ontvangen.
- Dit jaar is er voor het eerst door en voor de Vrienden een reis georganiseerd naar een belangrijke wedstrijd in het buitenland. Nederland was in 2013 gepromoveerd naar de hoogste divisie voor landenteams. Dit jaar was die Super League, waaraan de 12 beste atletieklanden van Europa meededen, in Braunschweig (Dld). Er waren 13 Vrienden die op de uitnodiging waren ingegaan. De intentie is om zoiets meerdere keren te organiseren, samen met de Atletiekunie.
- De 16^e Vrienden-golfdag was dit jaar op donderdag 7 augustus 2014 op golfbaan Heelsum te Renkum, organisatie Roelof Veld en Egbert Nijstad met assistentie van Wilma en Paul van Gool. Er deden 30 spelers aan mee. Winnaar werd Yvonne Veldhoen, zodat in 2015 Aart en Yvonne de golfdag zullen organiseren.
- Het jaarlijkse Vrienden-fietsweekend was dit jaar op 6/7 september rond Akersloot, waar Marianne Thomas (die het organiseerde) bij in de buurt woont. Op zaterdag werd, met zijn zestien, de prachtige pontjesroute gefietst (43 km). En passant

Voor de rondleiding op Papendal o.l.v. Gert Damkat bestond grote belangstelling. (foto's Ed Turk)

werden ook het prachtige walvisvaarderstadje De Rijp en de beeldentuin van Piet Jonk bezocht. Het was heerlijk fietsweer. De dag werd afgesloten met een diner. Een aantal vrienden bleef overnachten en genoot ook op zondag van de prachtige omgeving. Marianne, hartelijk dank voor de organisatie.

VRIENDEN-WEBSITE

De Vrienden-website was aan vernieuwing toe. Onze adverteerder Margriet Prins heeft in 2013 een nieuw ontwerp gemaakt.

Niemand heeft gereageerd op de oproep om zich te melden als websitebeheerder met als gevolg, dat de nieuwe site nog steeds niet in de lucht is. Het bestuur beraadt zich op deze onwenselijke situatie. Margriet Prins heeft zich bereid verklaard om te helpen de vernieuwde website op korte termijn in de lucht te krijgen.

ONDERSCHIEDINGEN

Tijdens de ALV/reünie van zaterdag 2 november 2013 kregen Jip Vastenburg en Douwe Amels, voor hun gouden medailles tijdens EK's, de Gouden Pluim uitgereikt. De Vrienden-trofee werd uitgereikt aan Chris Konings die na 19 jaar bestuurslidmaatschap aftrad.

Chris Konings verliet na 19 jaar het bestuur en ontving als blijk van waardering voor zijn vele verdiensten voor de vereniging de Vrienden-trofee.

VRIENDEN JEUGDFONDS

In dit verenigingsjaar waren er 10 jeugdige atleten die voor hun training financiële steun kregen van het Vrienden Jeugdfonds. In De Vriendenband kon u verslagen lezen van en over de uitverkorenen en de door hen geleverde prestaties. Elly de Regt-Henzen en Wim van der Krogt stelden de selectie samen. Hartelijk dank aan Elly en Wim voor hun werk in deze.

Namens het bestuur was Els Stolk de contactpersoon van het Jeugdfonds.

Het afgelopen jaar was het laatste jaar dat uitkeringen konden worden gedaan uit het oorspronkelijk ter beschikking gesteld vermogen. Inmiddels is het bestuur er in geslaagd wegen te vinden om de continuïteit van het Jeugdfonds voor de komende jaren te garanderen.

Het Jeugdfonds voorziet in een behoefte om talentvolle jeugd aan onze sport te binden op een leeftijd dat veel jonge sporters andere wegen in slaan. Deze talenten worden nog niet door de Atletiekunie ondersteund en zijn het ondersteuningsniveau van hun vereniging ontstegen. Het daardoor ontstane gat wordt mede door de activiteiten van het Jeugdfonds opgevuld.

CONTACTEN MET DE ATLETIEKUNIE

In april 2014 vond het jaarlijkse gesprek plaats tussen de Atletiekunie en de Vrienden van de K.N.A.U.. De directeur van de AU Jan Willem Landré en Frank Koomen (adjunct directeur van de AU) waren er bij namens de Atletiekunie en de vereniging Vrienden van de K.N.A.U. werd vertegenwoordigd door Els Stolk, Kees de Kort en Ed Turk. Wat ter tafel kwam was o.a. evaluatie van de samenwerking, EK 2016, organisatie trefpunten, atletiekpublicaties en necrologieën, het Vrienden Jeugdfonds, financiële bijdragen en atletiekerfgoed/archiefzaken. Het overleg vond plaats in een goede sfeer.

TOT SLOT

Wij willen door diverse contacten zoals brieven, kaarten of een attentie, aandacht blijven schenken aan bijzondere gebeurtenissen bij onze leden.

Heeft u zelf nog voorstellen voor Vrienden-activiteiten, neem dan contact op met een van de bestuursleden.

Wij wensen alle leden, donateurs / donatrices een gezond en gezellig verenigingsjaar 2014/2015 toe.

Namens het bestuur,
Kees de Kort, secretaris.

26 september 2014

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons fitter, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor 65-plussers.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland advies en ondersteuning.

www.yalp.nl/oudereninbeweging
T. 0547 - 289 410 E. info@yalp.nl

**Ouderen
inbeweging**
samen op een Olga Commandeur plein

Jaarverslag penningmeester 2013-2014

Staat van Baten en Lasten, Balans en Begroting

	Realisatie 2013/2014	Begroting 2013/2014	Realisatie 2012/2013	Begroting 2014/2015
BATEN				
Contributies en bijdragen	9.459,00	9.500,00	9.722,00	15.000,00
Advertenties VB	1.750,00	1.500,00	1.775,00	1.650,00
Bijdrage KNAU	1.000,00	1.000,00	750,00	1.000,00
Reunie bijdragen	3.985,00	4.500,00	3.595,00	4.000,00
Financiële baten	0,00	0,00	460,52	0,00
Totaal baten	<u>16.194,00</u>	<u>16.500,00</u>	<u>16.302,52</u>	<u>21.650,00</u>
LASTEN				
Reunie	4.533,82	5.500,00	5.004,48	5.000,00
Vriendenband	7.354,15	7.500,00	7.288,37	8.000,00
Bestuurskosten	767,94	1.000,00	958,33	1.000,00
Representatie/felicitaties	634,42	1.000,00	1.316,96	1.000,00
Promotie / ledenwerving				1.000,00
Algemene kosten	516,72	650,00	478,23	650,00
Bijdragen aan activiteiten	815,95	850,00	822,00	5.000,00
Totaal lasten	<u>14.623,00</u>	<u>16.500,00</u>	<u>15.868,37</u>	<u>21.650,00</u>
Batig saldo	<u>1.571,00</u>	<u>0,00</u>	<u>434,15</u>	<u>0,00</u>

BALANS	31/08/2014	31/08/2013
Activa		
Vorderingen	1.165,00	1.255,00
Depot TGP	34,03	34,03
Rabobank	18.341,41	20.762,73
Kas	502,30	182,30
	<u>20.042,74</u>	<u>22.234,06</u>
Passiva		
Vermogen begin jr	12.071,79	11.637,64
bij: batig saldo	1.571,00	434,15
Vermogen eind jr	13.642,79	12.071,79
Jeugdfonds	3.487,40	9.684,05
Overlopende passiva	2.912,55	478,22
	<u>20.042,74</u>	<u>22.234,06</u>

Toelichting op de Staat van Baten en Lasten en de Balans

De Staat van Baten en Lasten over het afgelopen boekjaar laat een batig saldo zien van € 1.571,00. Aan de ene kant is dit batig saldo te danken aan meevallende advertentie-inkomsten dankzij de nimmer aflatende ijver van onze redacteur Piet Wijker, aan de andere kant konden de kosten goed in de hand gehouden worden. De reünie-commissie wist het beslag op de algemene middelen voor dit evenement terug te dringen, terwijl het bestuur als geheel matig is geweest met het declareren van onkosten.

Het Jeugdfonds, dat in zijn oorspronkelijke staat in het leven kon worden geroepen door een gulle gift van een van onze leden, heeft in het afgelopen boekjaar zijn laatste uitkeringen kunnen doen om talentvolle jeugd te stimuleren haar talenten verder te ontwikkelen en voor de atletiek te behouden. Het bestuur van de Vrienden was van mening dat een voortzetting van dit Jeugdfonds nagestreefd diende te worden. De oproep in De Vriendenband heeft reeds succes gehad. Een aantal Vrienden heeft in het afgelopen boekjaar reeds bijdragen gestort. De Stichting Impala uit Drachten, waar ons hoogspringtalent Douwe Amels vandaan komt, heeft een forse bijdrage gestort.

Ook uit de algemene middelen is conform de begroting een bedrag vrijgemaakt voor het Jeugdfonds. Daardoor beloopt het startkapitaal van het nieuwe fonds per eind van het afgelopen boekjaar € 3.487,40. Voorts zijn het afgelopen jaar toezeggingen ontvangen die in het nieuwe boekjaar geëffectueerd zullen worden en die het bestuur hoopvol stemmen, dat met succes de ondersteuning van talentvolle jeugd kan worden voortgezet.

De vermogenspositie van de vereniging is zonder meer gezond te noemen. Het opgebouwde vermogen biedt voldoende waarborgen voor de continuïteit van de vereniging. Het geboekte batig saldo hoeft derhalve niet aan het algemene vermogen te worden toegevoegd en het bestuur stelt de leden dan ook voor dit batig saldo van € 1.571,00 toe te voegen aan het Jeugdfonds.

Toelichting op de Begroting en Aanpassing van de Organisatie

In de begroting is er rekening mee gehouden dat de activiteiten, zoals de Reünie, de uitgave van De Vriendenband en andere activiteiten zullen worden voortgezet.

Geconfronteerd met het einde van het oorspronkelijke jeugdfonds heeft het bestuur onderzocht hoe nu verder te gaan. Daarbij is gekeken hoe de Freunde der Leichtathletiek, onze Duitse zusterorganisatie, een en ander heeft aangepakt. Wij hebben ons oor ook te luisteren gelegd bij de voorzitter van de Freunde, Hans Schulz, immer een gewaardeerde gast op onze Reünie. Naast een kern van voormalige (top)atleten kent deze organisatie een groot aantal begunstigers, de Freunde, die de atletiek een warm hart toedragen. Mede dankzij de bijdragen van deze Freunde kan onze Duitse zusterorganisatie talentvolle jeugd jaarlijks met forse bedragen ondersteunen. Tot nu toe waren onze Vrienden ook altijd oud-

topatleten (of oud-topbestuurders) en beperkte zich het donateurschap tot veelal de partners van onze Vrienden.

Het bestuur is van mening dat de bredere aanpak van de Freunde navolging verdient, hetgeen inhoudt:

- dat de naam Vrienden van de K.N.A.U. wordt veranderd in Vrienden van de Atletiek. In het voorjaarsoverleg met de Atletiekunie heeft de Atletiekunie aangegeven daar geen enkel bezwaar tegen te hebben;
- dat een ieder die de atletiek een warm hart toedraagt, individu of bedrijf, zich als Vriend bij onze organisatie kan aansluiten;
- dat nader moet worden onderzocht of een vereniging van voormalige (top)atleten als vereniging binnen de overkoepelende vereniging Vrienden van de Atletiek wenselijk is;
- dat de ondersteuning van talenten, welke het verenigingsniveau overstijgt en welke nog niet in aanmerking komt voor een geldelijke bijdrage door de bond, c.q. haar sponsors, met verve moet worden opgepakt, om te voorkomen dat deze talenten voor de atletiek verloren gaan;
- dat die ondersteuning verder kan reiken dan het aanbieden van stages alleen;
- dat om dit alles mogelijk te maken de contributie van de Vrienden van de Atletiek gesteld wordt op € 50;
- dat voormalige (top)atleten vooralsnog zonder extra kosten boven op deze € 50 lid zijn van de Vereniging van Voormalige Topatleten, als tot deze vereniging binnen de vereniging wordt besloten;
- dat uit het vermogen een bedrag van € 2.000 wordt afgezonderd om mogelijke kosten verbonden aan deze reorganisatie te dekken.

Door deze aanpassingen verandert de vermogenspositie als volgt:

Eigen vermogen	10.071,79
Jeugdfonds	5.058,40
Reorganisatievoorziening	2.000,00
Overlopende passiva	<u>2.912,55</u>
	<u>20.042,74</u>

Zoetermeer, 26 september 2014 / EJT

Vriendengolftoernooi 2014

Op donderdag 7 augustus jl. vond de jaarlijkse Vriendengolfdag plaats, dit keer op de golfcourse van golfclub Heelsum in Renkum. Zo'n dertigtal Vrienden plus vijf supporters waren op dit evenement afgekomen. Yvonne Veldhoen doet verslag. (PW)

De door Roelof, Egbert, Paul en Wilma strak georganiseerde golfdag pakte voor iedereen, maar vooral voor mij, geweldig uit!

Lekker bakje koffie plus mini muffin bij aanvang, mooi weer (een buitje maar!) en 39 slagen mee...

Met Fedde en Hans een geweldig gezellige flight. Ik had zo'n dag dat eigenlijk niks of heel weinig fout ging. Vooral de tips in het birdie boekje hebben mij uitstekend geholpen en zodoende kwam er een mooie score uit.

Toen Aart mijn puntentotaal zag, kwam er een "Zoouou..." over zijn lippen, terwijl ik dacht, "zal wel".

Zoals ik al zei, een prachtige warme dag met een flinke bui van 15 minuten en ondanks de best moeilijkste baan (zeker voor longhitters) hebben we allemaal genoten van deze dag.

Na gezellig borrelen en een heerlijk diner kwam de prijsuitreiking.

Nel(Smeman) was duidelijk opgelucht, dat er nog iemand was die boven de 35 punten uitkwam, nl. **Yvonne** met 36 punten. De derde plaats was voor **Piet** (Waaning) met 33 pnt.

Aart Veldhoen heeft zich in de nesten gewerkt, oftewel in de potbunker. (foto Olga Commandeur)

De Longest van de dames ging naar **Wilma** (van Gool), van de heren naar **Rijn** (van den Heuvel). De Neary van de dames was voor **Anita** (Meyer) en van de heren voor **Chris** (Buitelaar).

Quote van Aart: Je neemt ze een keer mee en ze gaat er gelijk met de hoofdprijs vandoor!

(Het heren poloshirt van Nike staat hem goed!:-))

De volgende organisatie van de vrienden golfdag gaat dan ook naar

het Bourgondische 's-Hertogenbosch toe, in handen van Aart en Yvonne Veldhoen.

Bedankt en tot volgend jaar,

Yvonne Veldhoen

Records niet altijd de beste prestaties ooit

Records zijn er om te worden verbeterd. Daar maakten we dit jaar weer diverse fraaie staaltjes van mee. Het waren ook niet de geringste die sneuvelen. Nederlandse records die tientallen jaren overeind bleven, tot eer van diegenen die zij indertijd lieten optekenen, bleken de aanvallen van de jongste generatie talenten die wij binnen onze landsgrenzen hebben rondlopen, niet langer te kunnen weerstaan. En zo hoort het ook eigenlijk. Want hoe goed degene die indertijd de ultieme prestatie leverde ook was, als een record al te lang overeind blijft, ontwikkelt het zich op den duur tot scherprechter van het hedendaags gevoerde beleid. Stilstand is immers achteruitgang, nietwaar?

Niet elk op de nationale recordlijst voorkomend record is echter de beste Nederlandse prestatie ooit. Er zijn namelijk tussen het verbeteren van een record en de officiële erkenning ervan nogal wat hindernissen te overwinnen en sommige records struikelen hierover. Die halen de eindstreep niet. Wellicht valt er een boek mee te vullen, maar ik zal me beperken tot enkele voorbeelden.

880 yards geen 800 meter

Op 20 juni 1961 liep Ray van Asten - u weet wel, onze Amerikaanse Vriend die Jip Vastenburg zo goed heeft bijgestaan, toen die dit voorjaar in Stanford haar geslaagde EK-kwalificatiepoging deed op de 10.000 m – in Compton een 880 yards in 1.49,4, een jaar later gevolgd door 1.48,6 in Walnut. Beide tijden werden weliswaar als nationaal record erkend, maar voor de 800 m. Nu weten we allemaal dat 880 yd een kleine 5 meter meer is dan 800 m. Volgens een omrekenformule zouden we in deze gevallen voor de 800 m er dus zo'n 0,7 seconden vanaf hebben moeten doen en dan waren we op 1.48,7 respectievelijk 1.47,9 uitgekomen. Dat is echter niet gebeurd. Terecht, vindt Hans-Peter Dries van de Recordcommissie. Je kunt immers niet exact vaststellen wat de tijd zou zijn geweest, als de afstand iets korter was geweest. De eindsprint van iemand in tijd

Ray van Asten in actie tijdens de 800 m op de NK van 1962 op het Olympiaplein. Links naast hem Harrie Janssen en schuin erachter Kees Koppelaar.

(foto beschikbaar gesteld door Chris Konings)

uitdrukken is speculeren en een gemiddelde verwerken in tijd is niet exact. Dus dat doet men niet met recorderkenningen. Heldere taal. Intussen staat één ding vast: Ray van Asten heeft met zijn omgerekende 1.47,9 in 1962 sneller gelopen dan de 1.48,6 en de 1.48,0 waarmee na Van Asten Sjef Hensgens en Bram Wassenaar wél op de recordlijst voorkomen. Die waren in 1970 dus weliswaar recordhouder, maar op dat moment niet de snelste Nederlanders ooit.

Nooit aangevraagd

In 1971 nam Jos Hermens deel aan het eerste grote seniorentoernooi van zijn loopbaan, de EK in Helsinki. Hij kwam uit op de 5000 m, waar hij helaas niet door de series heen kwam. Gelukkig kon hij met opgeheven hoofd het strijdperk verlaten, want hij volbracht zijn race in 13.47,2. Dat was bijna 2 seconden onder het nationale record van Egbert Nijstad. U zult die tijd van Hermens echter niet terugvinden in het recordoverzicht van Heere en Kappenburg in hun boek '130 jaar atletiek in Nederland'. Reden? Het record werd om onduidelijke redenen nooit aangevraagd. Tja, en een record niet aangevraagd, is een record niet erkend. Zo simpel is dat. Wat allemaal niet wegneemt dat Hermens die tijd in Helsinki wel degelijk heeft gelopen, natuurlijk. Geen sterveling die daaraan twijfelt.

Iets dergelijks overkwam Toine van de Goolberg. Weer was de EK het strijdtoneel, die van 1974 in Rome ditmaal. Toine liet op 2 september 1974 op de 400 m in zijn serie een tijd klokken van 46,46 s. Dat was duidelijk sneller dan het nationale record van 46,7 s, dat sinds 1968 op naam stond van Rijn van den Heuvel. Ook Toines tijd werd echter nooit als record aangevraagd, al heeft Van de Goolberg die 46,46 natuurlijk onomstotelijk gelopen. Hij voelt zich dan ook tot op de dag van vandaag 'recordhouder', maar in de recordoverzichten zul je hem nergens terugvinden.

Scheef

Welke verwoestingen de scheve Nenijtobaan in de recordlijsten heeft achtergelaten, hebben wij hier vorig jaar al eens uitvoerig beschreven. Dat ook een scheve discursing je flink parten kan spelen, ondervond Loes Boling. Die wierp op 16 augustus 1964 de discus naar een afstand van 49,03 m. Waarom het geen record werd? Bij nameting bleek de voorkant van de ring 5 centimeter lager te liggen dan de achterkant, te scheef dus naar het oordeel van de Recordcommissie. Waardoor haar 48,86 m uit 1961 als record overeind bleef en Jet van der Giessen in 1967 officieel de eerste Nederlandse werd die met haar 49,94 m de 49-metergrens passeerde. In alle prestatieoverzichten uit het verleden kom je die 49,03 m van Loes Boling echter gewoon tegen.

Dacht u dat ik hier een probleem beschreef dat zich vooral in het verleden voordeed? Kijk dan eens op blz. 125 van het dit jaar verschenen 'Statistisch jaarboek 2013' van de Werkgroep Statistiek. Daar kunt u lezen, dat Fabian Florant vorig jaar bij het hink-stap-springen twee maal tot 16,67 m kwam. Zijn nationale record staat echter nog steeds op 16,65 m. Tegenwoordig moet je, wil je een record erkend krijgen, een dopingcontrole ondergaan. Daar is-ie vorig jaar beide keren niet naartoe gegaan. Tja.

Piet Wijker

Zwitserse filosofen

Kwam toch zomaar, deels via telepathische overdracht, bij mij binnen dat een aantal Zwitserse filosofen heel gericht, kritisch én enthousiast naar hun Europees Kampioenschap hebben gekeken! En zoals het filosofen van hun statuut betaamt, hebben zij ook hun gedachten er over geuit. Een samenvatting daarvan mocht ik met jullie delen:

Jean Heinrich Pestalozzi, leefde van 1746 tot 1827. Grote bekendheid verworven met zijn “Elementaire methode”, waarmee hij wilde zeggen: begin bij het begin. Pestalozzi heeft daarmee stevig invloed gehad op de methodiek in het onderwijs. Hij vroeg zich nu in Zürich af of atletiek veranderd was, vergeleken met zijn tijd. Twee gebeurtenissen leerden hem, wat het antwoord op de vraag moet zijn: NEE en JA.

Dit is de eerste:

Mahiedine Mekhissi-Benabbad, een Franse 3000m Steeplechase loper, wist al ruim voor de finish dat hij de wedstrijd zou winnen. Zijn begrijpelijke en terechte blijheid bracht hem echter tot een daad die ook in Pestalozzi's tijd al reglementair verboden was: hij trok, nog ruim voor de finish, zijn shirt uit. De Spaanse ploegleiding van Angel Mullera, die als vierde finishte, wist ook dat artikel 143 – 1 dit verbod. [Bij alle wedstrijden moeten de atleten gekleed zijn in het nationale tenue zoals dat door hun nationale organisatie is goedgekeurd. Voor wat betreft de kleding geldt dat de prijsuitreiking en een eventuele ereronde worden beschouwd als onderdeel van de wedstrijd.] Daarbij moet je ook artikel 143 – 7 meenemen. [Elke atleet krijgt twee startnummers uitgereikt die tijdens de wedstrijd zichtbaar op de borst en de rug gedragen moeten worden.] Dus besloten de Spanjaarden een protest in te dienen, dat niet anders dan gehonoreerd kon worden...., waarna Angel –een voor het publiek omstreden– bronzen medaille mocht afhalen.

Hier is dus niets veranderd. Zoals Pestalozzi treffend verwoordde:

Je moet je aan de afspraken houden en nog altijd eerlijk eerste worden om te kunnen winnen.....

Wél veranderd is het beleid van waarschuwen en diskwalificeren. Bij de start zijn sinds een paar jaren vijf verschillende kaarten aanwezig.

Als (de klassieke fout) een atleet een valse start maakt, krijgt hij nu een rood/zwarte kaart te zien. Dat betekent: gediskwalificeerd, einde wedstrijd. Zal je maar als meerkamper gebeuren: dan is het niet alleen einde van de 100m, maar ook het eind van de meerkamp. Daarom krijgen de meerkampers één extra mogelijkheid: degene die vals start, krijgt een geel/zwarte kaart te zien. Wie bij de volgende start van die serie te vroeg uit de blokken is, krijgt rood/zwart, dus DQ. Dat kan ook een andere deelnemer in die serie zijn!

Als een atleet zich misdraagt, door bijvoorbeeld extreem lang te wachten voor hij in het blok gaat zitten, rare geluiden maakt waarmee hij de concurrenten uit hun concentratie haalt, wel de voeten tegen de platen laat staan en de handen correct op de grond achter de

startlijn, maar met het lichaam blijft bewegen, krijgt hij niet van de starter, maar van de scheidsrechter een waarschuwing. Voor een GEDRAGSOvertreding. Dat kan mondeling – lichte overtreding– of met een geheel gele kaart –ernstiger of herhaald. Als een atleet zo de scheidsrechter op bezoek heeft gehad, krijgen alle deelnemers een groene kaart te zien, waardoor zij weten dat er met de start op zich niets mis was en iedereen in dat opzicht met een schone lei weer in het blok kan gaan zitten bij de herstart.

↖ De bekende set,

en de set voor de starter:

Pestalozzi: “Veranderen moet je vanaf de basis doen en op een aanschouwelijke manier. Rood, geel en groen was al bekend. Daarna de speciale ‘starterskaarten’... ja, dat gaat stap voor stap. Het is voor mij een –letterlijk en figuurlijk aanschouwelijke– verandering, maar op een manier waar ik me in kan vinden.”

*Dan **Pascal Mercier**, geboren in 1944. De kernbegrippen waardoor hij bekend geworden is, zijn existentiële geladenheid: eenzaamheid, wanhoop en genialiteit. Het kan volgens hem niet anders dan dat iedereen, dus ook elke topsporter, hiermee in de carrière geconfronteerd wordt.*

Die ‘eenzaamheid’ en ‘wanhoop’ moet Eelco Sintnicolaas vooral tijdens de tweede dag van zijn tienkamp gevoeld hebben:

Polshoog en weersomstandigheden

Haast elke dag heeft het mindere tot slechte weer het toernooi parten gespeeld. Dat gun je geen mens, allereerst natuurlijk de deelnemers niet. Maar ook de organisatoren, die vele jaren bezig zijn geweest om een fantastische wedstrijd neer te zetten. Het enorme leger juryleden en tal van overige medewerkers die fenomenaal hun best hebben gedaan.....

Eerst door regen, daarna door wind werd polsstokhoogspringen meermalen stilgelegd. Kort na zo’n lange pauze moest Eelco springen. Rode vlag, want er kwam –natuurlijk– niets van terecht. De volgende, zelfde verhaal. Een mislukte poging van de derde deelnemer op rij... De polsstokken zwabberden door de wind van links naar rechts, waren slecht stuurbaar tijdens de aanloop. Hoe moet je die dan trefzeker in de insteekbak plaatsen? Heeft de weersinvloed Eelco een medaille gekost?? JA en NEE zijn beide niet bewijsbaar, maar dat onzekere gevoel blijft... 5,50m (onder normale weersom-

standigheden) had 32 punten extra opgeleverd, terwijl hij met nu 5,40m 20 punten achter brons op plaats 4 eindigde.... Knap trouwens, hoe wedstrijdleiding, jury én deelnemers met deze afgrijpselijke omstandigheden zijn omgegaan met een wedstrijdonderdeel dat in totaal maar liefst 5 ½ uren duurde! (Eelco's 5,40m onder deze omstandigheden kun je gerust een wereldprestatie noemen! Dat mag je dan met Mercier Eelco's 'genialiteit' noemen!)

En terwijl hij bij wijze van spreke nog in de lucht hing om van 5,40m na de latpassage omlaag te komen, kreeg hij al de speer in handen, omdat dat onderdeel echt niet langer uitgesteld kon worden.....

Vlagvertoon

*Daarna meldde zich **Denis de Rougemont** (1906 -1985), sterk pleitbezorger van het antinationalisme. Deze denker vertelde dat hij het een gruwel vond om te zien op welke overdreven wijze veel prijswinnaars met hun nationale vlag paradeerden. "Dacht je nu heus dat die mensen op dat moment met hun vaderland bezig waren?? Welnee, de tijd van uit mógen komen voor je communistische heilstaat of zoiets, is al lang voorbij. Gebleven is een middeltje dat in treurige oneindigheid gekopieerd wordt om de persoonlijke blijdschap over de eigen prestatie te uiten! Die viltten? Kroatische clownshoed was wel het meest ergerlijk!*

Kom op," was zijn laatste boodschap uit het hiernamaals, "wie verzint er eindelijk eens iets originelers?"

Ons vooraanstaande –Friese– Vriendenlid Chris Konings, die trouwens heel aandachtig en positief kritisch de wedstrijden bekeken heeft, ergerde zich aan de Hollandse vlag die Eric Roeske aan Dafne Schippers gaf na haar overwinning. Dat had natuurlijk een Friese vlag moeten zijn, gezien Dafnes afkomst!!

***Alain de Botton** (1969 -). Een hedendaags filosoof, afkomstig uit Zwitserland, nu in het bezit van de Engelse nationaliteit. Een filosoof die in heel West-Europa op handige wijze de publiciteit weet te vinden. Ook in ons land kom je hem met onregelmatige regelmaat op TV en in de geschreven pers tegen. Natúúrlijk had hij ook een boodschap voor me: "Hou mijn boek: Statusangst bij de hand. Als jullie Dafne hier nog eens aan zou gaan leiden, gezien haar al maar groeiende status, kan ze dat boek lezen. Helpt gegarandeerd!"*

Tja, moeten we daar bij deze nuchtere!? Friezin van afkomst bang voor zijn?

*Vervolgens liet **Jean Jacques Rousseau** (1712 – 1778) van zich horen. Zijn werk is nu nog altijd herkenbaar in de Universele rechten van de mens en in de Franse grondwet. Met: "Émile, ou De l'éducation", waarin hij zijn ideale opvoedingsmethode beschreef, is hij eveneens wereldberoemd geworden.*

Peter Verlooy móet dit boek ook gelezen hebben. Hij heeft immers de basis onder veel van de successen gelegd met 'het Papendal-concept', waar trainers met atleten in fijne omstandigheden kunnen werken.

*Dan was er ook nog de dichter-filosoof **Henri Frédéric Amiel** (1821 – 1881).
“De werkelijkheid bederft wanneer het ideaal er niet zijn parfum aan toevoegt,
maar het ideaal zelf wordt tot een vergif, indien het zich niet met de werkelijkheid
verbindt.”*

De Nederlandse ploeg heeft zich hier goed aan gehouden. Natuurlijk zijn er in zo’n grote ploeg altijd teleurstellingen en positieve uitschieters naast degenen die aan de (typisch Nederlands: nogal eens té) hoge verwachtingen voldoen. Toch: met zestien resultaten waarmee een plaats bij de eerste acht werd verdiend, vijfde in het medailleklassement met drie keer goud, twee keer zilver en een keer brons, is er maar minimaal vergif in het parfum terecht gekomen.

Dezelfde Amiel had nog een tweede uitspraak paraat:

“Minacht uw positie niet: het is daar, dat ge moet handelen, lijden, en over-winnen.”

Daarin kunnen juryleden zich maar al te goed herkennen. Zeker met het té vaak slechte weer, zoals in Zürich. Overigens vergelijkbaar met de bekende en nog iets kernachtiger uitspraak van Vriend Martin van Ooyen:

“Juryleden hebben recht op ontbering.” Wat voorbeelden daarvan.

START

Bij versprongen startlijnen, zoals voor de 200 en 400 m, waren twee startcommissarissen aangesteld, die eerst –terecht– na het commando “On your Marks” controleerden, of de atleten correct in het blok zaten, dan achteruit liepen en op een stoeltje gingen zitten. Pas als dat gebeurd was, kwam het commando: “SET”.

Arme atleten! De meesten zitten klaar voor de start van de belangrijkste wedstrijd in hun carrière, de zenuwen gieren door je keel..... en maar moeten wachten! Eén commissaris per twee atleten, “SET” op het moment dat de laatste terugstapt, lijkt mij heel wat atleetvriendelijker! (En voor de commissarissen!)

De startscheidsrechter zal ongetwijfeld een zeer ervaren en kundig man zijn. Maar zijn kennelijke leeftijd, gecombineerd met zijn lichaamsbouw en moeizame lopen als hij een atleet moest toespreken, of een kaart diende te tonen

LANG WERPEN

Het plaatsen van de spiegel werd slechts bij uitzondering in beeld gebracht.... Op zich slim, want het voorkomt een heleboel ‘gezever’ op de diverse social media van ‘kenners’ die vanuit hun positie (achter het beeldscherm) véél beter weten waar de spiegel gestoken moet worden dan de juryleden ter plekke. De gebogen hulplijnen geven weliswaar een aardige indicatie over de geworpen afstand, maar als het werpmateriaal een stuk(je) van zo’n lijn landt, maakt het voor dat globale beeld veel uit, of de plaats van landing vlak bij een sectorlijn is, of juist meer in het midden van de sector.

Aan de andere kant: slechts twee juryleden, die steeds aan dezelfde kant van de sector stonden.... Dat betekende soms dat beiden een meter of 30 zo snel mogelijk naar de andere kant moesten rennen....

De exacte landingsplaats is bij een slingerkogel niet zo moeilijk, maar bij een discus? De acties van de startcommissarissen en die twee juryleden bij lang werpen hadden een reden:

Zo veel mogelijk atleten en zo weinig mogelijk juryleden en medewerkers mochten op de tv in beeld komen. Dat ging zelfs zo ver, dat juryleden hier en daar enkele concessies moesten doen voor wat betreft hun ‘normale’ positionering. En het plaatsen van de spiegel is een juryactie, niet interessant voor tv.

METEN

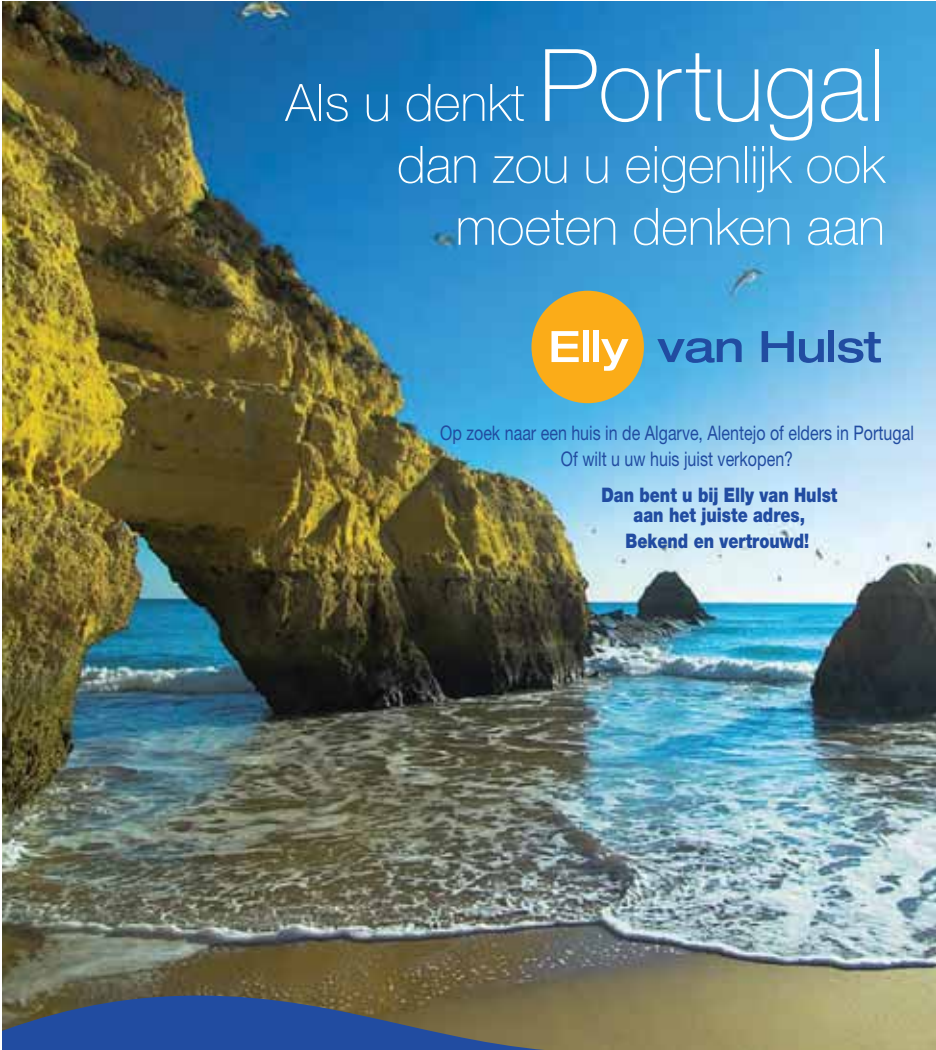
Wat was er nu weer aan de hand met het opmeten van een poging van de Duitse Betty Heidler, kogelslingeraarster? En trouwens, ook met het verspringen vrouwen, waar haar landgenote Melanie Bauschke eerst 6,79m kreeg voor haar eerste finalesprong –dat zou uiteindelijk de derde plaats betekend hebben– maar dat resultaat werd kort voor de zesde ronde veranderd in 6,55m, zesde plaats in de eindrangschikking! Ook deze –van achter het tv-scherf gezien– vreemde voorvallen hadden een verklaarbare oorzaak.

Vroeger moesten we prestaties opmeten met een lang, zwaar, stalen meetlint. Dat gaf naar de normen van nu een minder betrouwbaar resultaat. Tegenwoordig kennen we de gele driepoten met een kastje erop: de theodoliet. Daarmee meten we elektronisch: Electronic Distance Measurement (EDM). De nieuwste loot aan de stam is Video Distance Measurement (VDM). Een nóg weer beter systeem! Helaas: de benodigde camera's daarvoor hingen hoog in het stadion.... en, zoals in de praktijk bleek, op windgevoelige plaatsen! Vandaar enkele aanvankelijk verkeerde metingen. Gelukkig is met behulp van de enorme massa apparatuur, die tegenwoordig bij wedstrijden als deze wordt ingezet, heel veel zelfs achteraf nog te herleiden en zo nodig aan te passen. Hetgeen dus gebeurd is.

*In de week na Zürich stond ineens **Tariq Ramadan** (1962 -) bij mij voor de deur. Via via had hij gehoord dat ik met dit artikel bezig was. Hij is ook een filosoof, afkomstig uit Egypte, maar groot geworden in Zwitserland. Er volgde een lang gesprek over zijn zes C's: 1 Confidence, zelfvertrouwen. 2 Coherentie, wees kritisch over wat je niet snapt. 3 Contributie, lever positieve bijdragen. 4 Creativiteit in al je doen en laten. 5 Communicatie, pot niet op, praat. 6 Contestatie, kom op voor jouw waarden en normen. Ramadan was blij. Hij had elke C in dit kampioenschap herkend.*

Dank je wel Chris, voor jouw input. Dank je wel Niels van der Aar (die er als ITO werkzaam was en voor achtergrondinformatie zorgde.) En natuurlijk ook heel veel dank aan de Zwitserse filosofen die me hun gedachtegoed toevertrouwden!

Hugo Tijmsmans

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [Inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► “Ik loop niet voor Hitler en zijn trawanten”

Deze gedenkwaardige woorden sprak onze voormalige penningmeester Tollien Schuurman in 1935 tegen KNAU-voorzitter A.J.G. Strengholt, die een poging deed om in een persoonlijk gesprek de 24-jarige Tollien over te halen toch op de Olympische Spelen van Berlijn 1936 te starten.

Ook al is er geen

direct bewijs dat die zin zo is uitgesproken, Strengholt was heel boos. Een vrouw van die leeftijd met een eigen mening, dat was ongehoord. Met haar weigerden ook Wim Peters en Bets ter Horst.

Erfgoed kreeg de onderstaande vraag

Tollien Schuurman in 1932, bordurend in de tuin van haar huis. (foto Wikipedia)

van de VARA voorgelegd via perschef van de Atletiekunie, Eric Roeske.

Allereerst hebben we contact

Van: Caroline Huber

Onderwerp: op zoek naar Tollien Schuurman

Voor de research van een nieuwe documentaireserie over de arbeidersbeweging, die de VARA-televisie in het najaar van 2015 gaat uitzenden, ben ik bezig met de aflevering over de oorlog en de aanloop daarnaar toe. In die aflevering willen we ook aandacht besteden aan het verhaal van Tollien Schuurman, de hardloopster die principieel weigerde om in 1936 naar de Olympische Spelen in Duitsland te gaan.

De insteek van onze documentaires is dat we de geschiedenis willen laten vertellen door ‘gewone mensen’, mensen die de geschiedenis aan den lijve hebben ondervonden of er van overlevering van weten.

Daarom zijn we op zoek naar mensen uit de omgeving van Tollien, die haar nog gekend hebben en haar geschiedenis kennen en daar over kunnen vertellen.

Kunnen jullie me op het spoor brengen?

Ik kijk uit naar een reactie, alvast dank!

Met vriendelijke groet,
Caroline Huber

opgenomen over deze zaak met Caroline Huber. Onze vraag was: wie denk je te kunnen spreken over Tollien (geboren in januari 1913 en overleden in 1994) in haar jonge jaren? Een onmogelijke vraag, vonden we. Bovendien woonde Tollien toen in een dorp van 500 inwoners op 8 km van Drachten. In Rottevalle was haar vader hoofd van de Lagere School. Het was een echt rood nest met een moeder die erg begaan was met het lot van de arbeiders.

Wij van Erfgoed zegden toe om een zoektocht te starten in de “Walden” rondom Rottevalle. Lippe Atsma heeft een boek geschreven over het dorp, maar hij bleek te jong om iets over Tollien te kunnen zeggen. Ook via “Smelne’s Erfskip” was er geen aanknopingspunt te vinden. Hoewel, bij het doorbladeren van oudere afleveringen van dit blad stuitte ik op het verhaal over Mien Schopman-Klaver en haar 100ste verjaardag. In een telefonisch overleg met Caroline Huber van de Vara stelde ik voor om toch maar een poging te wagen deze 103-jarige oud-atlete te bellen.

Na enkele dagen ontvingen we onderstaande mail.

From: Caroline Huber
Sent: Thursday, September 11, 2014 6:34 PM
Subject: op zoek naar Tollien Schuurman

Dag meneer Konings,

Even een mailtje om u op de hoogte te brengen. Ik heb gesproken met Mien Schopman-Klaver. Ze is nog heel helder! We mogen bij haar langs komen, dus dat is heel fijn. Ik ben vandaag klaar met mijn werk op de redactie, ik weet niet meer of ik u dat al verteld had maar mijn collega Frans Glissenaar neemt het van me over.

Ik heb hem uw gegevens gegeven, dus mocht hij nog iets willen weten, dan kan hij u bellen.

Veel dank voor uw bereidwillige medewerking!

Met vriendelijke groet,

Caroline Huber

Het was een weekje van bellen en mailen, maar uiteindelijk met dit resultaat. Een oud-atlete van de Vrienden (103) geeft een televisie-interview en het leverde ons dit stukje kopij op.

► Kolonel Pieter Willem Scharroo

We schreven al eerder in deze erfgoed rubriek, dat steeds vaker een beroep gedaan wordt op onze Bibliotheek. Dat is eigenlijk best eervol, maar het kost heel veel tijd en moeite om voor begeleiding te zorgen. Daarom verdelen we het werk over de beschikbare mensen. Voor onderstaand project was Marius Bos, normaal onze huisfotograaf, bereid om de kar te trekken. Hij maakte de afspraken en begeleidde Jelle Zondag op woensdag 27 augustus in de bibliotheek op Papendal.

Hieronder het verzoek van drs. Jelle Zondag en de respons van Marius.

Beste Vrienden, wanneer u uw geheugen betreffende kolonel Scharroo wilt opfrissen, kijk dan nog even op bladzijde 35 van '130 jaar atletiek in Nederland'.

Als Jelle Zondag gereed is met zijn studie, krijgt de Stichting Atletiekerfgoed het boek ook.

From: "Jelle Zondag"

Subject: archief KNAU

Mijn naam is Jelle Zondag en ik ben op dit moment als promovendus verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Hier verricht ik onderzoek naar de relatie tussen sport, lichamelijke opvoeding en (militaire) weerbaarheid in Nederland in de periode voor de Tweede Wereldoorlog. In dit onderzoek zal de persoon van P.W. Scharroo (1883-1963) een belangrijke plaats gaan innemen. Scharroo was een fel pleitbezorger van sport voor de massa. Zijn ideaal was een alzijdige lichaamsontwikkeling voor iedereen, ter verhoging van de volkskracht en de weerbaarheid. Tussen 1915 en 1928/1929 zette hij zich als voorzitter van de Atletiek Unie in voor dit ideaal, zoals ook te lezen is in het boek '1870-2000, 130 jaar atletiek in Nederland'.(p.35/36, 57) Aangezien de persoon van Scharroo erg belangrijk is voor mijn onderzoek, ben ik zeer benieuwd of er in de archieven van de Atletiek Unie informatie over hem te vinden is en of het eventueel mogelijk is hier inzage in te krijgen. Ik hoop dat u mij verder kunt helpen.

Jelle Zondag MA

PhD Candidate Sports History

Department of History - Radboud University Nijmegen

From: Marius Bos

Subject: Dhr. P.W. Scharroo

Geachte Heer Zondag,

afgelopen donderdag waren Chris Konings en ondergetekende op Papendal voor diverse werkzaamheden in het archief.

We hebben daar uw mail doorgenomen. Allereerst is alleen te melden dat de informatie uit het boek 1870-2000 wel zowat alles is dat wij hebben. Echter, bij het inventariseren en heterschikken van diverse Olympische materialen zijn we gestuit op een boekje dat geschreven werd door de heer Scharroo.

Titel: **Nederland en de Olympische Spelen** (60 pagina's). Een synopsis is meegestuurd aan het einde van deze mail, het voor- en achterblad heb ik gescand en meegezonden.

Wanneer het interessant lijkt, kunt u het boekje op Papendal inzien, eventueel ter bestudering lenen.

Chris Konings wist ook nog van een archief bij Defensie. Er is (nog steeds) een “Nederlands Instituut voor Militaire Historie”. Dat was gevestigd in een kazerne in Den Haag. Deze kazerne is er niet meer (bezuinigingen?) en nu is het archief over drie (of meer) locaties in het land verspreid. Ik laat u een informatie telefoonnummer

weten. Ik heb zelf ook gebeld, maar helaas deed de naam Scharroo niet meteen bellen rinkelen. Maar misschien is dit in een groot archief wel logisch.

Mijn contact daar heeft voorgesteld om per e-mail een aanvraag om informatie in te dienen met duidelijke beschrijving van wat bij het Instituut met betrekking tot kolonel Scharroo verwacht/gezocht wordt. Men is zonder meer bereid te gaan zoeken naar wat over Scharroo bekend is en waar mogelijk documentatie (ergens in Nederland) kan worden ingezien. Wij hopen dat dit meer informatie oplevert en dat uw onderzoek hiermee een flinke duw in de rug krijgt.

Met vriendelijke groeten,
Marius Bos

PS: Synopsis van het boekje:

Titel: Nederland en de Olympische Spelen.

Auteur: P.W. Scharroo, als voorzitter van het NOC; in het voorjaar 1923; 60 pagina's.

Beschrijft kort het ontstaan en de ontwikkeling van de Olympische Spelen (OS) van zeer vroeg, tot ca. 1920; met problemen en discussies die nu nog even sterk voortduren.

PWS is onder de indruk van de impact van zojuist gehouden OS; propageert het voortgaan en de verwachte positieve ontwikkelingen, ook voor Nederland.

Is gefocust op de OS Amsterdam 1928; zoekt steun, draagkracht en geld om deze Spelen tot een succes te maken.

Heeft m.i. al door dat van de regering niet veel te verwachten is. Is overtuigd dat een goede lichamelijke ontwikkeling voor iedereen, van laag tot hoog, een belangrijk element voor een weerbare (niet alleen militair) bevolking is; met een positieve uitstraling. Goede Olympische Spelen kunnen daarvoor een geweldige steun betekenen.

MB

► Bezoek aan de bibliotheek van Stichting Atletiekerfgoed

Nu de bibliotheek van Erfgoed na de verhuizing weer op orde is krijgen we ook steeds meer gasten over de vloer. Op de foto een heel bijzondere bezoeker, namelijk onze eigen Vriendenband hoofdredacteur Piet Wijker. Piet wilde van Marius Bos weten hoe het “inkloppen” van het Olympisch boekenbestand vorderde. Marius legt met het officiële rapport van Antwerpen 1920 in de hand (een exemplaar met een waarde van Euro 1200) uit hoe de stand van zaken is. Piet verdient een compliment, omdat hij de Erfgoed-verhalen met passen en meten een plaatsje geeft in ons verenigingsorgaan De Vriendenband.

Op de foto Piet Wijker met Marius Bos (l) die de kar trekt van bovengenoemde klus.

foto:Chris Konings

Bibliotheek steeds meer studiecentrum

Niet alleen de hoofdredacteur van De Vriendenband was op bezoek, steeds vaker vragen studenten, of ze bij ons mogen zoeken naar gegevens over een onderwerp voor een afstudeerproject of zelfs voor promotieonderzoek. (CK)

De handtekening

Soms weet je niet wat je aanhaalt. Mijn vorige artikel over de foto met Toos van der Klaauw en alles wat daaruit voortvloeide, leverde op zichzelf ook weer nieuwe, verrassende reacties op. Zoals deze van Tom Jutte, die ik u niet wil onthouden. (PW)

In de laatste “Vriendenband” stond het artikel van Piet Wijker

Deel van de menukaart met de bewuste handtekening. →

over een mooie zoektocht naar Toos van der Klaauw, deelneemster aan de Olympische Spelen te Berlijn in 1936. Wat mijn broer Frank en mij boeide was de menukaart die het artikel illustreerde. Bij al die handtekeningen vonden we ook die van mijn moeder: Rie Jutte-Briejer.

Linksboven, naast die van Agaath Doorgeest. Dat moet één van haar eerste handtekeningen als gehuwde vrouw geweest zijn, want zij en mijn vader Frans Jutte trouwden in mei 1936. Maar het verbaasde ons dat zij had meegetekend, want ze maakte volgens ons geen deel uit van het dames atletiekteam in Berlijn. Ze heeft alleen aan de OS in Amsterdam 1928 meegedaan. Dus ik heb even de (ongepubliceerde) autobiografie van mijn vader geraadpleegd. Daarin verklaart hij zijn groeiende belangstelling in het begin van de jaren '30 voor de damesatletiek, waar de verlovings met Rie Briejer natuurlijk niet vreemd aan was. Hij werd aangezocht om voorzitter te worden van de “Commissie Dames-athletiek”. In die functie maakte hij zich bij sommige bestuurders niet populair. En dan citeer ik:

“Het wreekte zich in 1936. Er ging een heren- en damesploeg naar de Olympische Spelen van Berlijn. Ik werd chef d'équipe van de damesploeg. Dat werd me door sommigen niet gegund en men wreekte dat op niet erg sportieve wijze op Rie, door haar buiten de estafetteploeg te houden, hoewel ze sneller was dan twee leden die wel werden aangewezen. Kennelijk hoopten mijn tegenstanders dat ik nu ook zou bedanken als chef d'équipe. Maar dat deed ik niet, gesteund door de chef de mission, de grote Karel Lotsy. Hij begreep het spel, nodigde Rie uit mee te gaan naar Berlijn samen met de ploeg en zorgde voor een ticket in het stadion.”

Kennelijk was daarmee formeel vastgelegd dat Rie Jutte-Briejer als “non-starting member” was toegevoegd aan de Nederlandse damesploeg en dus mocht aanschuiven aan het gezamenlijke diner!

Tom Jutte, mede namens broer Frank

Daksprong

“Henk, machst du mit”? Wir machen ein Dachsprung!” De twee jonge Duitse parachutisten keken me grijnzend aan. “Verdomme”, dacht ik, “dat kan leuk worden: samen met een paar andere skydivers, op ruim 4.500 meter hoogte, vanaf het dak van de tweemotorige *Pink Skyvan* springen. We waren opnieuw in Tozeur, Tunesië, aan de noordrand van de Sahara, februari 2005. Het was aan het eind van onze derde springdag. Ze overvielen me er wel een beetje mee. Ik had er weliswaar al van gehoord dat enkele waaghalzen, eenmaal op springhoogte, op het dak van de *Skyvan* klommen en er vervolgens aan de achterkant vanaf doken. Eigenlijk toch een hele eer – de klootzakken wisten dat ik al een paar jaar boven de zeventig was – dat ze dat geintje ook aan mij durfden toe te vertrouwen. Of, was het voor de grap gezegd en gingen ze ervan uit dat ik toch niet de moed zou hebben? Dat zou ze dan mooi opbreken: *“Ja, freilich mache ich mit, was ihr macht, mache ich auch, oder?”*

Henk Heida bij één van zijn wat meer ‘oppervlakkige’ activiteiten’: tijdens een NK ergens rond 1960 op de middenafstand. (foto Wikipedia)

Helemaal zonder gevaar was het natuurlijk niet. Bij het naar buiten klauteren – door het rechter cockpitraam – moest je je kop er goed bijhouden; de gegeven aanwijzingen nauwgezet opvolgen. Die kwamen erop neer dat je, eenmaal met je benen buiten de cockpit bengelend, de handgreep bij de raamstijl met je rechterhand moest beetpakken. Vervolgens trok je jezelf een klein stukje omhoog en dan kon je met je linker voet op een beugel stappen. Het kon gewoon niet missen. Eenmaal daar, pakte je met je vrije linkerhand een aan de zijkant staande antenne en trok je jezelf het dak op. Vanaf dan was het een fluitje van een cent. Over de gehele lengte van het dak was namelijk in het midden een kabel gespannen. Die moest je beetgrijpen en dan, geholpen door de vliegwind, kon je gemakkelijk naar achteren kruipen. Het vliegtuigdak liep daar enigszins omlaag, net voldoende om bij het gebukt overeind komen niet meteen te worden weggeblazen. Was je eenmaal zover, dan bleven er nog maar enkele passen tot de achterrand van het dak over en dook je, na het “go-go”-teken, de diepte in.

Ik zie nog, toen ik me door het cockpitvenster naar buiten wrikte, hoe schuin beneden mij, op niet meer dan twee meter afstand, de propeller van de rechter turbinemotor als een

razende rondtolde. Ik voelde vreemd genoeg toch geen enkele angst. Ik haalde op m'n ouwe dag, verdomme, toch geen onverantwoordelijke fratsen uit? Indien wel, dan verdiende ik niet de liefde en bekommernis van mijn allernaasten. Daarom, lul, niet zeiken, precies doen wat je gezegd is, je gewoon goed vasthouden en jezelf het dak optrekken, zo moeilijk is dat niet. En zo deed ik. We waren met z'n drieën en ik kroop als laatste, eenmaal op het dak, langs de daar gespannen kabel naar de beide anderen, kwam, na het "go-go"-teken, snel half overeind, rende de nog overblijvende drie, vier meter naar de achterrand en dook, vlak na de anderen, tussen de twee staartstukken van de *Skyvan* door, de diepte in. Het is mijn mooiste sprong geweest ooit. Als er dan toch op het scherpst van de snede, ook maar iets van het leven geproefd kon worden, dan was het toch toen? Trilden niet alle vezels in mijn lichaam en was het niet puur genieten? Leefde ik aan de oppervlakte of niet, ook al was ik er toen, een heel klein ogenblik, nog ruim vier duizend meter van verwijderd.

Henk Heida

(1214 sprongen tussen 1991-2011, waarvan 850 in formaties)

Vrienden-fietsweekend 2014

In het jaarverslag, elders in dit blad, hebt u kunnen lezen, hoe er in het weekend van 6 en 7 september jl. weer enthousiast door leden van onze vereniging is gefietst, in de contreien van het Noord-Hollandse Akersloot ditmaal, waarbij al doende onder meer ettelijke pontjes werden genomen, een walvisvaarderstadje werd bezocht en beelden werden bestormd. Een uitgebreider verslag van dit evenement volgt in de volgende Vriendenband. Wij volstaan hier met de plaatsing van een enkele foto, waarbij de maker ervan zich nog bijna liet verrassen door zijn eigen camera. (PW)

Het blijft iets aparts, zo'n vertraagd werkende sluitertijd.
(foto Hugo Tijsmans)

Aan de zijlijn

Op zondag 27 juli bezocht ik de nationale atletiekkampioenschappen in het Olympisch Stadion. Het was voor mij 46 jaar geleden. Nu in 2014 als toeschouwer en toen in 1968 in een serie van acht op rij als deelnemer.

Wat trok me? Was het de vriendelijk herhaalde uitnodiging van het KNAU-bestuur, de hoge verwachtingen van een aantal goed presterende atleten, of toch de verwachte ontmoeting van diverse oud-strijders van weleer? Ach, wat doet dat er eigenlijk toe. Ik was er en heb me bijzonder goed vermaakt.

Het tijdig vóór aanvang van de wedstrijd melden, zat kennelijk nog zo stevig in mijn brein verankerd, waardoor mijn vrouw en ik in aanvang wat eenzaam en vertwijfeld door de ontvangstruimte liepen. Even later kwam er een grijzende slanke dame binnen, waarin ik een ranke atlete van toen meende te zien. Later ontdekte ik dat het Joke Bijleveld was. Ze ijsbeerde eveneens wat vertwijfeld van binnen naar buiten, alsof het haar laatste poging voor een beslissende vertesprong betrof.

Net toen ik haar wilde aanspreken, meende ik een bekend gezicht van weleer te zien. En jawel hoor, na het beeld wat opgeschoond te hebben, ontwaarde ik Servee Wijsen. Met de loffelijke opmerking dat dit onze eerste polsstokhoogspringer was die over de vier-meter-barrière ging, stelde ik hem voor aan mijn vrouw. Toen een prestatie van formaat, die hij nu wat nietig torpedeerde met de opmerking: "Ach, nu de aanvangshoogte voor dames." Ik monterde zijn verwelkte trots weer wat op, door op te merken dat deze prestatie tot stand kwam in het Tartantijdpark met lianen en bamboe als slingermateriaal.

Tijdens onze korte begroeting dijde de meute langzaam uit. Wat hongerig zocht ik naar vedetten van weleer. Sommige hadden zich kennelijk kort daarvoor van hun mummificatie en laag balsem ontdaan en waren direct kraakhelder in beeld. Anderen hadden waarschijnlijk alle facetten van het leven, die hun sporen in het gelaat optekenen, getrotseerd. Daar moest speurderswerk á la Sherlock Holmes op worden losgelaten om herkenning te krijgen.

Hoe het ook zij, door de bank genomen had de "jeugd-van-toen" meer aandacht voor de vergane glorie dan voor de verrichtingen van de "ouderen-van-de-toekomst", die hun sportieve geschiedenis binnen de lijnen nog aan het optekenen waren.

Met wat fantasie en (vermeende) humor heb ik een ontmoeting in dichtvorm geschreven. Misschien in de basis herkenbaar.

Ouwe jongens krentenbrood

hoe gaat het met je?
alles goed, als routine vraag
geweldig, zegt men altijd braaf
gaan we verder in 't gesprek
komt het een na andere gebrek
maar..., ik mag echt niet klagen!

hoe is het met 't lijf?
eigenlijk niet zo best gesteld
rijp voor stort op vuilnisbelt
soms zak ik door mijn hoeven
hoofd tekent diepe groeven.
maar..., we doen 't er maar mee!

hoe staat het met de drang?
ach, veel geneurie maar weinig zang
troost me met de gedachtegang
geen goud, zilver, hooguit brons
maar, dit blijft toch wel onder ons?
maar... daarom niet getreurd!

hoe is 't financieel gesteld?
't held niet over verdomme
kan maar amper rondkomen
wat boerenkool met Hema-worst
soms een appeltje voor de dorst
maar... al met al ben 'k wel content!

Henk Snepvangers

VOOR HET VOETLICHT

Kogelstoten op basketbalschoenen

“Ik was helemaal geen kogelstoottype”, vindt Corrie Vos-van Wijk. “Maar ik was heel sterk, kon goed turnen. En zwemmen. Het kogelstoten is mij aangepraat.” (foto Piet Wijker)

Infobox

<i>Naam:</i>	Cornelia Adriana Vos-van Wijk
<i>Geboren:</i>	14 juni 1941 te Beverwijk
<i>Discipline:</i>	kogelstoten
<i>Titels:</i>	Ned. kamp. A-jun.: kogel 1959; Sen.: kogel 1961, 1962
<i>Interlands:</i>	21 (+3 jeugdinterlands)
<i>Records:</i>	Ned. recordhoudster A-meisjes: kogel 1958 + 1959-63; Sen.: kogel 1962-65
<i>PR's:</i>	kogel 15,32 m, discus 41,38 m

Baron Pierre de Coubertin mag dan onsterfelijk zijn geworden als grondlegger van de moderne Olympische Spelen, op het gebied van de vrouw in de sport was hij ronduit conservatief. De glorie van de vrouw kwam het meest tot zijn recht door het aantal kinderen dat zij baarde, zo vond hij, en wat sport aangaat bestond haar grootste vaardigheid in het stimuleren van haar zoons om in sport uit te blinken. De Spelen waren volgens De Coubertin ‘De plechtige en periodieke geestvervoering van mannelijke atletiek met internationalisme als basis, loyaliteit als middel, kunst als omlijsting en vrouwelijk applaus als beloning.’

Poppetjes

Denk nu niet dat dit de exclusieve opvatting was van een excentrieke Franse edelman. In Nederland konden we er ook wat van. Zo schreef in 1928 de NRC als commentaar op de primeur van de vrouwenatletiek op de Olympische Spelen in Amsterdam: ‘Moeten vrouwen zich nu zoo uitsloven en inspannen, zoodat ze met verwrongen gezichten, met verbeterden trekken, verwilderde haren, hijgend en afgemat door de finish gaan?’ De NRC-commentator zag ze nog wel ‘zoo’n beetje tennissen met hupsche gebaartjes’ en ze ‘zachtken, zonder zich ernstig in te spannen, glijden op een rijwiel’, maar atletiek... ‘daar zijn ze beide te goed voor, de vrouw en de sport.’ Jan Blankers, het moge alom bekend zijn, zag het met de damesatletiek pas zitten, nadat hij de talenten van Fanny Koen had ontdekt, de bekende sportjournalist Joris van den Bergh meende: ‘Een vrouw op de Spelen is een slak die een zoutkeet binnenkruipt’ en zelfs Frits de Ruijter, onze eigen vroegere voorzitter, vond in zijn jonge jaren vrouwenatletiek helemaal niets: ‘Vrouwen kregen vierkante kuitzen van fysieke inspanning, terwijl ik vond dat ze mooi rond moesten blijven. Het moesten poppetjes zijn, met zachte, ronde vormen.’

Eind jaren vijftig van de vorige eeuw waren we nog maar nauwelijks gekomen van dit soort vooroordelen, al hadden de aansprekende successen van Fanny Blankers-Koen, daartoe aangezet door haar eerder genoemde echtgenoot, er flink aan bijgedragen.

Het kogelstoten heeft misschien nog wel het langst ‘hinder’ ondervonden van vooroordelen. Daar zal Tamara Press, de toenmalige heerseres op dit onderdeel, mede debet aan zijn geweest. Met haar eeuwige knotje in de nek en het gespuug in haar handen, alvorens de kogel tegen haar hals te klemmen, daagde de onappetijtelijke Russin jonge, ambitieuze meisjes nu niet bepaald uit om met kogelstoten naam te gaan maken in de atletiek.

La vol repen

In het najaar van 1957 was de toen zestienjarige Corrie van Wijk echter totaal niet gefocust op de atletieksport. Dus toen zij tijdens haar werk bij de Plaatwellerij in Velsen-Noord op een goede dag werd aangesproken door de daar ook werkzame DEM-trainer Ton Pallesen met de vraag, of zij soms aan atletiek deed, was haar reactie: “Atletiek? O, daar houd ik helemáál niet van! Ik hockeyde en turnde; ik kon heel goed turnen. En ook heel goed zwemmen. Ik was lid van de Kennemer Zwemclub. Vrijdags gingen we met de

bus naar IJmuiden om te zwemmen. Ik ben door die club zó vaak gevraagd om meer te gaan trainen op zwemmen.”

De bevoegen Pallesen had evenwel een neus voor atletiektalent en was geen man die zich zomaar uit het veld liet slaan. Hij nam een kogel mee naar zijn werk en kreeg Van Wijk ten slotte zover, dat die daar tijdens de middagpauze eens mee ging stoten. En zo kwam van het een het ander. Corrie: “Van mijn baas kreeg ik een ring in de tuin om tussen de middag te trainen. Daar heeft Ton het mij toen geleerd. Van lieverlee is dat zo gegaan. De hele winter heb ik daar toen getraind.” Enkele weken nadat zij was begonnen, stootte ze uit stand 10 meter; drie maanden later kwam ze met aanloop tot 13 meter. Ter vergelijking: het Nederlandse meisjesrecord van Irene Roeken stond toen op 14,38 m. Corrie: “En telkens als ik weer verder had gegooid, kreeg ik van die kerels van de tekenkamer een reep, want die kon je op kantoor kopen. Op het laatst lag mijn hele la vol repen.”

Ton Pallesen had het dus wel degelijk goed gezien, al blijft Corrie volhouden dat zij geen kogelstoottype was. “Ik was nooit dik, woog zo’n 70, 75 kilo.” Wat niet wegneemt dat het bij de eerste de beste officiële wedstrijd waaraan Corrie van Wijk deelnam, op 20 april 1958 in Oostzaan, gelijk raak was: met de 3-kilograms kogel stootte zij 14,48 m. **‘In april werd het eerste nationale record geboren’**, kopte de Athletiekwereld. Jammer genoeg zou deze prestatie de recordboeken nooit halen. ‘Incompetente jury’ motiveert het betreffende rapport in het archief van de Recordcommissie de afwijzing. Weer zo’n record dat nooit werd erkend (zie ook mijn artikel hierover elders in dit blad). En dat terwijl Pallesen ze in Oostzaan van tevoren nog had gewaarschuwd: *een nieuw Nederlands record komt eraan!* Corrie: “Maar ja, niemand had ooit nog van mij gehoord.”

Rome te vroeg

Gelukkig bleef het daar niet bij. Na Oostzaan ontstond er in de maanden die volgden een interessante tweestrijd om het jeugdrecord tussen Roeken en Van Wijk. In 1958 beslechtte Irene Roeken die in eerste instantie nog in haar voordeel met een stoot van 15,64 m, maar in het volgende jaar stelde Corrie van Wijk al op 19 april in Den Haag orde op zaken door de kogel 15,68 m ver te stoten. Weer was het eerste Nederlandse record van het jaar een feit, maar nu klopte alles gelukkig wel. Dit record bleef een viertal jaren overeind, totdat Els van Noorduyn in 1963 met 16,09 m als eerste junior de 16-metergrens zou passeren.

In 1959 veroverde Corrie van Wijk tevens haar eerste en enige jeugdtitel. Met haar winnende 14,89 m bleef ze haar leeftijdgenotes veruit de baas. Zoals ze een jaar later, haar eerste bij de senioren, ook te sterk bleek voor de gevestigde orde bij de vrouwen en direct doorstoomde naar haar eerste seniorentitel. De Spelen van Rome kwamen echter nog te vroeg voor de 19-jarige Beverwijkse. De limiet voor deelname lag op 14,50 m, het toenmalige nationale record van Corrie van den Bosch op 14,38 m. Een record met de 4-kilograms vrouwenkogel was nog net iets te veel gevraagd voor Van Wijk, die dat jaar tot 14,11 m kwam.

Basketbalschoenen en een gebreide maillot

Intussen kreeg de DEM-atlete, in feite nog een groentje onder de kogelstootsters, allerlei goedbedoelde adviezen. Corrie: “Zo zeiden ze: *je moet goeie schoenen kopen*. Want ik had gewoon basketbalschoenen aan, hè. Met de gaten d'r nog in. Ja, dat meen ik serieus. Dus ik moest goeie schoenen aantrekken, vonden ze. Ik zeg: ik kan hier gewoon heel goed op stoten en het interesseert me niks. Dus eh... ik heb het altijd op mijn oude basketbalschoenen gedaan. Daar heb ik mijn beste prestaties mee behaald. Het waren gewoon van die basketbalschoenen die nu nog bestaan. Bij Vroom en Dreesmann vandaan, voor tien gulden of zo, weet ik veel. Dus dat zegt ook niet alles, die schoenen.” Aan trainingspakken had ze trouwens ook een hekel. Meestal droeg ze een trainingsjack met een wollen maillot. “Weet je wie die gemaakt heeft? De oma van Esther Schot in Zeeland. Die breide van die grote wollen maillots voor ons, op een machine. Die waren heel sterk. Allemaal hadden wij die aan, Esther Schot zelf ook.”

In 1962 vestigde Corrie van Wijk haar eerste seniorenrecord. Op 31 mei kwam zij in Rotterdam tot 14,49 m. Het bleek echter nog niet voldoende voor deelname aan het EK in Belgrado dat jaar, u weet wel, dat EK waar Gerda Kraan kampioene werd op de 800 m. Ach, meer dan een goede ervaring zou het voor haar toch niet zijn geworden, want Tamara Press won er met 18,55 m, een wereldrecord. “Gek mens. Die ging met kleren en al onder de douche, dat vergeet ik nooit meer. Dat mens spoorde natuurlijk niet”, blikt Corrie terug.

Blamage

Het Olympisch jaar 1964 moest het gaan worden voor Van Wijk. In de aanloop naar de Spelen in Tokio had zij in korte tijd haar nationale record van 14,49, via 14,74 op 15,32 m gesteld. Haar aanstaande huwelijk met John Wissenburg had ze er zelfs voor uitgesteld en gepland op een datum ergens na de Spelen. Immers, de limiet van 15 meter was inmiddels ruimschoots gehaald. Corrie: “Heel Beverwijk had het erover. Ik kon niet bij de bakker of de slager komen, of: *jij mooi naar Tokio?* Ik werd er helemaal gek van.” Er was echter één probleem: Corrie moest die 15 meter nog een paar keer stoten, zeker op de Nederlandse

Corrie van Wijk en Ton Pallesen in 1958, op de atletiekbaan van DEM in Beverwijk. Let op de basketbalschoenen van Corrie.
(foto beschikbaar gesteld door Corrie Vos-van Wijk)

kampioenschappen die (o toeval!) dat jaar in Beverwijk plaats vonden. “Juist op die dag moest je presteren. Anders kon je wieberen. Enne... bij het instoten zat ik ver over de vijftien meter. Dus we gaan beginnen..., ik geloof dat ik derde of vierde ben geworden. Vreselijke blamage! De directeur van de Plaatwellerij was er. Ik de volgende dag naar mijn werk. Nou, niemand durfde wat tegen mij te zeggen, natuurlijk. En ik janken! De directeur zegt: *ga maar lekker naar huis en kom over drie weken maar terug*”, herinnert Corrie van Wijk zich, die dit falen wijdt aan haar voortdurend opspelende zenuwen. “Daarom ben ik ook zo weinig Nederlands kampioen geweest. Loes Boling was op dat moment altijd beter, mentaal beter, laat ik het zo maar zeggen.”

Daarna was voor Corrie van Wijk de sjeu er wel zo’n beetje af. Ze draaide weliswaar nog enkele jaren mee, met uitzondering van 1966, toen zoon John werd geboren, veroverde zelfs nog tot in 1968 zilveren en bronzen medailles op NK’s, maar het niveau van 1964 haalde zij nooit meer. Toen dochter Mariëlle zich aankondigde, vond ze het ten slotte mooi geweest en keerde zij de atletieksport definitief de rug toe. Nu ze, zoveel jaren later, terugkijkt op die periode, herinnert zij zich vooral de landenwedstrijden waaraan ze deelnam. “Die vond ik altijd wel leuk.” Ze hield er onder meer een jarenlang contact met de Oost-Duitse oud-Olympisch kampioene en vroegere wereldrecordhoudster kogelstoten Margitta Gummel aan over.

Voorspoed en tegenslag

In haar verdere leven zat het Corrie van Wijk niet altijd mee. Haar huwelijk met John Wissenburg strandde en in de jaren tachtig kreeg ze borstkanker. Weliswaar herstelde zij hiervan, maar de daartoe noodzakelijke chemokuur veroorzaakte een polyneuropathische aandoening aan de zenuwuiteinden in armen en benen. Hierdoor heeft Corrie - inmiddels alweer ruim twintig jaar gelukkig getrouwd met oud-sprinter Bob Vos, onze vroegere voorzitter, en woonachtig in Ede - nog maar weinig gevoel in haar voeten en loopt zij erg moeilijk. Ze heeft echter ook veel om van te genieten, zoals van haar vijf kleinkinderen, waarvan de oudste, een kleindochter, inmiddels ook alweer twintig jaar oud is.

Corrie Vos-van Wijk was gedurende vele jaren lid van de Vrienden. Inmiddels is zij dat sinds eind vorig jaar niet meer, al zal via echtgenoot Bob het contact er altijd blijven. Dit artikel hoort hier dus eigenlijk niet te staan. De wens om Corrie te interviewen bestond bij uw redacteur echter al geruime tijd, maar kon bij een eerdere poging, enkele jaren geleden, geen doorgang vinden.

Beschouwt u dit artikel dus maar als een stukje achterstallig onderhoud.

Piet Wijker

TOPATLETIEK EN ENTERTAINMENT IN HET OLYMPISCH STADION OP VRIJDAGAVOND 22 AUGUSTUS 2014

foto Erik van Leeuwen

foto Piet Vrijer

Flame games
ATHLETICS

Daar was niets mee miszegd. Zo was er bijvoorbeeld de Amerikaanse top-sprinter **Justin Gatlin** uit Amerika, die laat in de avond de 100 meter in 10,00 sec. aflegde, een stadionrecord. En ook **Patrick van Balkom**, de vroegere sprint-kampioen, die als dj de regie voerde over de muzikale omlijsting. Zelfs de zangeressen geraakten in vuur en vlam. Dit alles omlijst door en afgesloten met een spetterend vuurwerk. VOLGEND JAAR DUS WEER, DIE FLAME GAMES!

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Het baanseizoen 2014 is alweer teneinde gekomen. Voor de laatste keer brengen wij u verslag uit van de prestaties van de door ons gesteunde atleten in dit jaar. Wij besteden aandacht aan de WJK in Eugene, de NK senioren in Amsterdam en de EK in Zurich.

► WJK Eugene (VS)

Vier door ons gesteunde atleten deden mee aan de WJK in Eugene: Denzel Comenentia, Bart van Nunen, Dominique Esselaar en Tony van Diepen. Hoe verging het hun?

Denzel Comenentia had een ambitieus programma: hij had de limieten gehaald voor drie onderdelen: kogelstoten, discuswerpen en kogelslingeren. Op dag drie moest hij zich in de ochtend kwalificeren voor zowel kogelstoten als kogelslingeren en dat lukte. Bij het slingeren moest daar eerst nog een protest voor aan te pas komen, maar gelukkig werd zijn prachtige worp van 73,11, goed voor een achtste plek op dat moment, goedgekeurd. Dezelfde avond al was de finale van het kogelstoten en wat heeft hij zichzelf en ons allemaal geweldig verrast: Denzel won een prachtige zilveren medaille met een afstand van 20,17 meter, een PR en een tweede plek aller tijden achter Rutger Smith. Prachtig gedaan Denzel en van harte gefeliciteerd!

Een trotse Denzel Comenentia toont zijn op de WJK in Eugene bij het kogelstoten veroverde zilveren medaille.
(foto's Erik van Leeuwen)

Dominique Esselaar deed mee aan het polstokhoogspringen; met een PR van 4,05 vertrok zij naar Eugene. In de kwalificaties overtrof zij zichzelf met een mooi PR van 4,10, goed voor rechtstreekse plaatsing voor de finale. Hier haalde zij 3,95 en moest daarna gelijk naar 4,10 meter. Dat lukte deze keer niet. Wel mooi 12^e van de wereld. Goed gedaan Dominique!

Bart van Nunen liep de 10.000 meter; eerder dit seizoen had hij het NJR al op zijn naam gezet. Een finale van een internationaal toernooi is altijd anders dan een harde race waar snelle tijden worden gerealiseerd. Dat bleek ook nu. In een veld van 38 deelnemers werd Bart werd mooi 12e met 29.58,90 min, en was daarmee tweede Europeaan.

Tony van Diepen werd mooi tweede in de series van de 800 meter en werd vierde in de halve finale. Hiermee haalde hij het beste uit zichzelf. Voor alle atleten was dit een prachtige en leerzame ervaring waar zij in hun verdere carrière met trots op terug kunnen kijken.

► NK senioren in Amsterdam

Gelijk met het slotweekend van de WJK waren ook alweer de NK voor senioren in Amsterdam.

Zonder de vier jeugdatleten in Eugene deden vier door ons ondersteunde atleten mee. Zij waren goed voor twee gouden medailles, één bronzen en een vijfde plek.

Jip Vastenburg

en **Menno Vloon** werden kampioen op de 5000 m en het polstokhoogspringen. **Suzanne Williams** veroverde, net als vorig jaar, het brons op de 100m horden en **Jules de Bont** werd in de finale van de 110 m horden vijfde.

Menno Vloon, hier in actie tijdens de Arena Games, volgde Rutger Koppelaar op als Nederlands kampioen polstokhoogspringen.

► EK Zurich

Wij zijn verheugd dat een van “onze” jeugdatleten zich had weten te plaatsen voor de EK voor senioren. Nadat dit eerder Nadine Broersen was gelukt voor de Olympische Spelen in Londen, was het deze keer **Jip Vastenburg** die de limiet had gehaald, en wel op de 10.000 m. Wij deden hier al uitgebreid verslag van.

Gelijk op de eerste avond was het al zover. We konden allemaal rechtstreeks naar de race kijken en ik weet niet hoe het u verging, maar ik heb op het puntje van mijn stoel

Jip Vastenbrug in actie tijdens haar gedurfde 10.000 meterrace in Zürich, die haar nog bijna een bronzen plak opleverde ook.

voldoening terugkijken op je debuut op een seniorentoernooi. Wij hebben in ieder geval van je genoten en zijn trots op je.

► Afscheid

Na negen jaar neem ik afscheid van het Jeugdfonds en was dit het laatste stukje van mijn hand. Ik heb het, samen met aanvankelijk Jan van Heek, en steeds met Wim van der Krogt, met plezier gedaan. Over de voortzetting van het Jeugdfonds wordt u tijdens de ALV nader geïnformeerd.

Elly de Regt

Naschrift redactie:

Het was een waar genoegen om voor De Vriendenband met je samen te werken, Elly. Vooral door jouw inbreng hebben we de rubriek 'Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd' kunnen uitbouwen tot een vast, gewaardeerd onderdeel van dit blad. De trend die mede door jouw activiteiten is gezet, hopen wij te kunnen continueren, mits het plan van de doorstart met het Jeugdfonds werkelijkheid gaat worden. Hoe dan ook, ik weet zeker dat ik ook namens het bestuur spreek als ik je hier hartelijk dank zeg voor de enthousiasmerende rol die jij in en voor het Jeugdfonds hebt gespeeld.

Piet Wijker

- Loopnummers
- Werpen
- Springnummers
- Wedstrijdmaterialen
- Trainingsmaterialen
- Kinderatletiek
- Kracht en Fitness

De specialist in atletiekmaterialen

Optimale service, de beste selectie en de beste merken, o.a.

Telefoon: +31(0)10 - 226 43 90 | mobiel: +31 (0)6 - 21 28 12 99

E-mail: Christian@tammingasports.nl

Website: www.tammingasports.nl